Lag om ändring i lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel;

SFS 1993:947
Utkom från trycket den 30 juni 1993

utfärdad den l0 juni 1993.

Enligt riksdagens beslut[1] föreskrivs i fråga om lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel

dels att 7 § skall upphöra att gälla,

dels att rubrikerna närmast före 5 och 6 §§ skall utgå,

dels att 5, 6 respektive 8 §§ skall betecknas 9, 11 respektive 10 §§.

dels att 2— 4 och nya 9— 11 §§ skall ha följande lydelse,

dels att det i lagen skall införas fem nya paragrafer, 5— 8 och 12 §§ av följande lydelse.

2 §[2] Skattskyldiga till avkastningsskatt är

1. svenska livförsäkringsföretag,

2. utländska livförsäkringsföretag som bedriver försäkringsrörelse här i riket,

3. understödsföreningar som bedriver till livförsäkring hänförlig verksamhet,

4. pensionsstiftelse enligt lagen (1967:531) om tryggande av pensionsutfästelse m.m.,

5. arbetsgivare som i sin balansräkning redovisar skuld under rubriken Avsatt till pensioner enligt 5 § lagen om tryggande av pensionsutfästelse m. m.,

6. i Sverige bosatt innehavare av pensionssparkonto enligt 1 kap. 2 § lagen (1993:931) om individuellt pensionssparande.

I fråga om handelsbolag och dödsbon som vid inkomsttaxeringen behandlas som handelsbolag är dock delägarna skattskyldiga.

Skatteunderlag

3 §[3] Skatteunderlaget är kapitalunderlaget enligt andra — sjätte styckena, multiplicerat med den genomsnittliga statslåneräntan under kalenderåret närmast före ingången av beskattningsåret. Skatteunderlaget avrundas nedåt till helt hundratal kronor.

För skattskyldig som avses i 2 § första stycket 1 — 4 utgörs kapitalunderlaget av värdet av den skattskyldiges tillgångar vid ingången av beskatt-

[1] Prop. 1992/93: 187, bet. 1992/93:SkU31, rskr. 1992/93:359.
[2] Senaste lydelse 1991: 1915.
[3] Senaste lvdelse 1990:661.

ningsåret efter avdrag för finansiella skulder vid samma tidpunkt. För skattskyldig som avses i 2 § första stycket 2 medräknas dock endast sådana tillgångar och skulder som är hänförliga till den i Sverige bedrivna försäkringsrörelsen

Vid beräkning av kapitalunderlag enligt andra stycket skall bortses från tillgångar och skulder som är hänförliga till avgångsbidragsförsäkringar meddelade enligt grunder som fastställts i kollektivavtal mellan arbetsmarknadens huvudorganisationer.

Vid beräkning av kapitalunderlag skall även bortses från den del av tillgångar och skulder som inte förvaltas för försäkringstagarnas räkning.

Kapitalunderlaget för skattskyldiga som avses i 2 § första stycket 5 utgörs av pensionsskuldens belopp vid ingången av beskattningsåret. Vid bestämning av pensionsskuldens belopp skall beaktas sådana pensionsåtaganden för vilkas tryggande avdragsrätt föreligger enligt punkt 20 d jämfört med punkt 20 e av anvisningarna till 23 § kommunalskattelagen (1928:370) och sådana pensionsåtaganden för vilka avdragsrätt föreligger enligt 8 § lagen (1975:1348) om ikraftträdande av lagen (1975:1347) om ändring i kommunalskattelagen (1928: 370).

Kapitalunderlaget för skattskyldiga som avses i 2 § första stycket 6 utgörs av värdet av de tillgångar som vid ingången av kalenderåret är hänförliga till pensionssparkontot. Avdrag får ske för obetald skatt enligt denna lag som är hänförlig till kontot.

4 §[4] Som tillgång hos återförsäkringstagare räknas inte värdet av återförsäkringsgivares ansvarighet på grund av försäkringar som denne har övertagit i form av återförsäkring. Om återförsäkring skett hos en utländsk återförsäkringsgivare skall dock ett belopp motsvarande dennes ansvarighet räknas som tillgång, i den mån ansvarigheten överstiger värdet av reservdeposition som ställts av återförsäkringsgivåren hos återförsäkringstaga ren.

Återförsäkringsgivares fordran hos återförsäkringstagare på grund av reservdepositionen upptas inte som tillgång. Den skuld som redovisas av återförsäkringstagaren på grund av depositionen är inte avdragsgill för denne.

5 § Om inte annat följer av 6—8 §§ tas tillgångar och skulder upp till bokfört värde. För skattskyldig som avses i 2 § första stycket 6 skall tillgångarna dock tas upp till sitt marknadsvärde om inte annat följer av 7§.

6 § Fastighet tas upp till marknadsvärdet.

7 § Värdepapper, som är noterat vid en svensk eller utländsk börs eller noterat vid en auktoriserad marknadsplats eller som annars är föremål för regelbunden handel vid någon annan reglerad marknad som är öppen för allmänheten, tas upp till det noterade värdet.

Finns i ett bolag skilda aktieslag av vilka ett eller flera är börsnoterade eller föremål för sådan notering som avses i första stycket, skall de aktier i

[4] Senaste lydelse 1990:661.

bolaget som inte är noterade tas upp till samma värde som de noterade aktierna. Är flera aktieslag noterade, skall de inte noterade aktierna tas upp till samma värde som de noterade aktier som har den lägsta kursen.

Om det vid värdering enligt de föregående styckena finns synnerliga skäl anta att det noterade värdet inte motsvarar vad som skulle kunna påräknas vid en försäljning under normala förhållanden, får i stället det beräknade priset vid en sådan försäljning läggas till grund för värderingen.

Aktie eller andel i dotterbolag, som direkt eller indirekt har till ändamål att äga fastigheter (fastighetsbolag) skall värderas med ledning av marknadsvärdena på fastigheterna.

8 § Fordran som inte omfattas av 7 § skall tas upp till sitt anskaffningsvärde jämte upplupen ränta. Avdrag för skuld får göras med belopp som beräknas på motsvarande sätt.

Osäker fordran får tas upp till det belopp som kan beräknas bli betalat. Värdelös fordran tas inte upp.

Skattesats

9 §[5] Skatten uppgår till 9 procent av skatteunderlaget enligt 3 § om inte annat följer av andra och tredje styckena.

För den del av skatteunderlaget som hos sådan skattskyldig som avses i 2 § första stycket 1 — 3 är hänförligt till annan personförsäkring än pensionsförsäkring uppgår skatten till 20 procent av skatteunderlaget.

I det fall beskattningsåret är längre eller kortare än 12 månader skall skattesatsen jämkas i motsvarande mån. Sådan jämkning skall också göras om hela behållningen på ett pensionssparkonto avskattas enligt 32 § 1 mom. första stycket j kommunalskattelagen (1928:370) eller pensionsskuld som avses i 3 § femte stycket helt upplöses under beskattningsåret.

Beskattningsförfarandet

10 §[6] Om inte annat följer av andra stycket gäller bestämmelserna i taxeringslagen (1990:324) vid taxering till avkastningsskatt och bestämmelserna i uppbördslagen (1953:272) i fråga om debitering och uppbörd av sådan skatt.

Avkastningsskatt som skall tas ut av sådan skattskyldig som avses i 2 § första stycket 6 skall för den skattskyldiges räkning betalas av det pensionssparinstitut med vilket den skattskyldige träffat avtal om individuellt pensionssparande.

I fråga om förfarandet vid beskattningen i fall som avses i andra stycket gäller bestämmelserna i lagen (1984: 151) om punktskatter och prisregleringsavgifter i tillämpliga delar. Med skattskyldig avses därvid det pensionssparinstitut med vilket den skattskyldige träffat pensionssparavtal. Pensionssparinstitutets beskattningsår är redovisningsperiod.

Förutom pensionssparinstitutet får även skattskyldig som avses i 2 § första stycket 6 överklaga beskattningsmyndighetens beslut om skatt enligt bestämmelserna i 8 kap. lagen om punktskatter och prisregleringsavgifter.

Återbetalas skatt hänförlig till ett pensionssparkonto till ett pensionssparinstitut skall beloppet tillsammans med räntan enligt 5 kap. 13 § lagen om

[5] Senaste lydelse av förutvarande 5 § 1991: 1847.
[6] Senaste lydelse av förutvarande 8 § 1991: 1915.

punktskatter och prisregleringsavgifter tillgodoföras kontot. Har kontot avslutats skall institutet ombesörja att beloppet i stället överförs till det pensionssparkonto till vilket de tillgångar som var hänförliga till det avslutade kontot har överförts. Finns inte sådant konto skall institutet betala ut beloppet på det sätt som gäller för utbetalningar enligt lagen (1993:931) om individuellt pensionssparande.

Övriga bestämmelser

11 §[7] Skattskyldiga som avses i 2 § första stycket 5 får utan hinder av bestämmelserna i 20 § kommunalskattelagen (1928:370) i förvärvskällan göra avdrag för sådan avkastningsskatt som tas ut på i 3 § första och femte styckena angivet underlag. Avdrag skall därvid medges för avkastningsskatten före eventuell nedsättning genom avräkning av utländsk skatt.

12 § Beteckningar i denna lag har samma betydelse som i kommunalskattelagen (1928: 370) och lagen (1947: 576) om statlig inkomstskatt.

---

1. Denna lag träder i kraft den l januari 1994. I fråga om skattskyldiga som avses i 2 § första stycket 1 —5 tillämpas lagen första gången vid 1995 års taxering, dock att äldre bestämmelser gäller för beskattningsår som har påbörjats före ikraftträdandet.

2. Har uppskovsbelopp fastställts enligt 2 § lagen (1990:655) om återföring av obeskattade reserver för skattskyldig som avses i 2 § första stycket 1 -3 gäller följande. Återföring av den del av uppskovsbeloppet som inte återförts senast vid 1994 års taxering till statlig inkomstskatt skall ske vid 1995 års taxering till avkastningsskatt eller, om taxering inte sker år 1995, vid 1996 års taxering. Därvid skall det vid taxeringen beräknade skatteunderlaget enligt 3 § som är hänförligt till andra personförsäkringar än pensionsförsäkring ökas med det återstående uppskovsbeloppet.

På regeringens vägnar

BO LUNDGREN

Peter Kindlund
(Finansdepartementet)

[7] Senaste lydelse av förutvarande 6 § 1990: 1448.